

HÚSVÉT – 2. Jézus kereszthalála

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2020. 04. 06.

Köszöntsd a szomszédodat, mondd neki, hogy örvendezz, Jézus él! Halleluja! Él az Úr! A húsvétot ünnepeljük. Az evangéliumokban Jézus életét, halálát, temetését és feltámadását találjuk meg. A többit pedig hol találjuk meg? A levelekben. Ott találjuk meg, hogy mi történt a halál pillanatában, mi történt a kereszten, hová ment Jézus, mit tett Jézus, mi történt a feltámadáskor. Gyakorlatilag az Újszövetségből kapunk egy teljes képet arról, hogy mi történt húsvétkor, nem zárva ki az Ószövetséget sem, mert van olyan rész, ami csak az ószövetségi előképekből látható meg. Mi kitérünk erre.

Közben ellapozunk a Máté 26-hoz. Kérdés, hogy mit ünneplünk húsvétkor? Sonkát, piros tojást, locsolást, vagy a nyuszit? Mi már tudjuk, ugye, hogy az Úr Jézus Krisztus bevégzett munkáját ünnepeljük, a feltámadását. A világ, mivel a hagyományokat követi, ezért gyakorlatilag az igazi jelentéstől eltért, mert a boltokban, üzletekben, tévében, mindenhol a nyuszikát reklámozzák, meg a piros tojást, és egyebeket. A Máté 26-hoz menjetek, legyetek szívesek.

Egy kicsi bevezetőt szeretnék mondani, hogyan lett a húsvétból húsvét. A zsidó nép ünnepelt egy pészáh nevű ünnepet, ami az egyiptomi rabságból való szabadulásuknak az ünnepe. Hogyan lett ebből keresztény ünnep? Valójában a kereszt mondja el, hogy mi történt a kereszten. A húsvét a keresztény világ legnagyobb ünnepe. Igaz, hogy az emberek inkább a karácsonyt tartják a legnagyobb ünnepnek, de húsvétkor lett beteljesítve az isteni terv, a megváltás terve. Húsvétkor kaptunk szabadulást. Úgy-ahogy párhuzamba lehet hozni az Egyiptomból való szabadulást, és a húsvétkor Jézusban kapott szabadulásunkat. Húsvétkor Jézus kereszthalálára és feltámadására emlékezünk. Ez a fő eleme a húsvétnak. Ekkor végeztetett el az isteni terv, mint említettem, ami egyben a helyreállítás. Így is mondhatjuk, hogy helyreállítás, mert Isten szerette volna az embert visszatenni oda, ahonnan kipottyant: a fészekből, amit Éden kertnek hívunk. Onnan kiesett az ember, sőt, ki lett űzve Ádám és Éva, és még oda lett állítva egy tüzes angyal is lángpallossal.

Ez a helyreállítás szellemi értelemben történt meg. Ugyanis az emberiség a sátán elnyomása és uralma alól kapott megváltást. Ma olvastam, hogy Istennek milyen veszteségei voltak. Néha nekünk is van, és lehet, hogy elszontyolodunk, de Istennek nagy veszteségei voltak. Először a felkent kerub, a zenei szolgálatnak, a dicséretnek a vezetője, Lucifer – aki akkor még egy arkangyal volt – föllázadt Isten ellen. Tehát Isten először elvesztette Lucifert. Utána az angyalok egyharmadát elvesztette. Majd amikor megtörtént az Éden kertben a bukás, akkor elvesztette az embert is, mert elszakadt tőle, sőt a föld is az ördög hatalma alá került. De Isten meg tudja fordítani ezt. Így mondja az Ige is, hogy a rosszat jóra fordítja? A Fia újjászületett húsvétkor, a pokolban föltámadt, és az Ő föltámadása által mi történt? Isten kapott millió, millió gyermeket! Az újjászületetteket. Tehát a veszteségek ellenére is a végeredmény azért mindig a győzelem. Mert azt a vonalat próbáljátok szem előtt tartani!

Tehát a feltámadást ünnepeljük húsvétkor, a szabadulásunkat, és itt jön párhuzamba az ószövetségi pészáh, mert ott az Egyiptomból való szabadulást ünnepelték, mi pedig a sátán uralma alóli szabadulásunkat ünnepeljük húsvétkor. Mind a kettő a szabadulás ünnepe. Így kapcsolódik össze a két ünnep. Ráadásul a húsvét egy olyan nagy horderejű esemény, ezen belül a feltámadás, ami a világ kezdete óta nem volt. Isten a Fiát feltámasztotta, és Jézus él. Gyógyulások bizonyítják, hogy Jézus él. Mi is vele együtt föltámadtunk, mondja az Ige. Jézus mindenkinek az életében részt szeretne kapni. Mi már behívtuk az életünkbe, a másik kérdés az, hogy mennyi helyet adunk neki az életünkben? Mennyire megyünk a saját fejünk után? Mennyire vagyunk hústestben? És mennyire figyelünk az Úrra? Nem először halljátok azt, hogy gyakorlatilag mindenben meg kellene kérdezni, hogy Uram, most mit tegyek ebben a helyzetben? De a világban levők ajtaján is kopogtat Jézus. Ő az élet. Ezért vannak többek

között az evangelizációs alkalmak, hogy az evangélista szolgálatnak a kenete, az a tűz átjárja azt a települést, meg a környéket, és hogy megnyíljanak a szívek.

Akkor egy kicsit átvesszük az eseményeket a Biblia tükrében, hogy mik is történtek. Kezdjük a Máté 26-ban, a 2–5. versig, amikor gyakorlatilag Jézus jelenti a tanítványoknak, hogy Ővele mi fog történni. Meg vagyok győződve, hogy Jézus mindent tudott. Tudta, hogy mi fog vele történni. Melyik zsoltárban van az, hogy ez az a nap, amit az Úr rendelt? Most csak ez így beugrott, talán a 700-as klubban hallottam, hogy Jézus tudta előre, hogy mi fog vele történni, és Ő ezen örvendezett. Pedig tudta, hogy ez komoly szenvedéssel jár, de Ő előre örvendezett annak, hogy az embereket szabaddá tudja tenni. Egy énekünk is van erről, hogy ez az a nap, amit az Úr szerzett.

Zsoltárok 118,24.

24. Ez az a nap, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen!

Nézzük a Máté 26-ban, Jézus hogyan vezeti fel, azt, hogy mi fog vele történni, mi vár Rá?

Máté 26,2–5.

2. Tudjátok, hogy két nap múlva a húsvétnek ünnepe lesz, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszíttessék.

3. Akkor egybegyűlének a főpapok, az írástudók és a nap vénei a főpap házába, akit Kajafásnak hívtak,

4. És tanácsot tartottak, hogy Jézust álnoksággal megfognak és megölik.

5. De azt mondják vala: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között.

Tehát készülődik Jézus a húsvétra, és teljesen tudatában van annak, hogy mi fog vele történni. Van egy igehely, amelyik azt írja, hogy tudta mások gondolatát, ismerte az emberek gondolatát. Ha Ő ismerte a másik gondolatát, akkor ismerte Isten tervét is. Visszamegyünk oda, hogy még a legeslegelején, amikor összeült a Szentháromság a mennyben, a megváltást kimunkálni, akkor kiosztották, hogy kinek mi a feladata. Jézus, te jössz először, aztán majd cseréltek helyet, és te fölmész, a Szent Szellem pedig lejön a földre. A 14–16-ig igeversekben olvassuk, hogy az áruló, aki kézre adja Jézust, az kap egy pénzjutalmat.

Máté 26,14–16.

14. Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskarioti Júdásnak hívtak, a főpapokhoz mentén,

15. Monda: Mit akartok nékem adni, és én kezetekbe adom Őt? Azok pedig rendelének neki harminc ezüstpénzt.

16. És ettől fogva alkalmat keres vala, hogy elárulja Őt.

Egyébként is Jézus életére törtek sokszor, de olvassuk az evangéliumokban, hogy átsétált közöttük. Emlékeztek ilyenre, ugye? Átsétált közöttük, és elment. Nem volt még ott a szent időzítés. Tehát Istennél mindig vannak rendelt idők. Rendelt helyek. Folytatjuk a 18–28-ig, ahol az utolsó vacsoráról van szó.

Máté 26,18–28.

18. Ő pedig monda: Menjetek el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.

19. És úgy cselekedének a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik; és elkészíték a húsvéti bárányt.

20. Mikor pedig beesteledék, letelepszik vala a tizenkettővel,

21. És amikor esznek vala, monda: Bizony mondom néktek, közületek egy elárul engem.

22. És felettébb megszorodva, kezdék mindannyian mondani neki: Én vagyok-é az, Uram?

23. Ő pedig felevén, monda: Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem.

24. Az embernek Fia jöllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja: jobb volna annak az embernek, ha nem született volna.

25. Megszólalván Júdás is, aki elárulta Őt monda: Én vagyok-é az, Mester? Monda néki: Te mondád.

26. Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek: ez az én testem.

27. És vevén a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

28. Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére.

Gyakorlatilag az úrvacsora alapja itt van. Magunkhoz is vesszük ma az úrvacsorát. Amikor a Jézus testét jelképező kenyeret, a megtört kenyeret vesszük magunkhoz, akkor gyógyulást veszünk magunkhoz. A vér pedig a tisztító erejéről ismert. A másik oldalon a 26,39-es versben a Gecsemáné kertben imádkozik, illetve gyötrődik Jézus:

Máté 26,39.

39. És egy kissé előremenve, arcra borult, imádkozván és mondván: Atyám! Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te.

Hogy még érthetőbb legyen, egy másik fordításból is olvasom, ami így szól:

Máté 26,39. Más fordítás

39. Atyám! Ha létezik más megoldás, múljék el tőlem e pohár. De ne az én akaratom legyen meg.

A mi fordításunkban esetleg hajszálvékonyan félreérthető, hogy Jézus nem akarta továbbvinni ezt a megváltás művét. Nem arról van szó. Jézus pontosan tudta, hogy Ő kettős halált fog halni. Fizikailag, és szellemileg meghal. Számára a legszörnyűbb nem is a fizikai szenvedés, hanem az Atyától való elkülönülés volt. Ezért, mint lehetőséget mondta az Atyának, hogy ha bármi más megoldás lenne, de nem volt más megoldás. A bűnért meg kell fizetni az árat. Ez az áldozati bárány jelen esetben az Úr Jézus volt. Ő fizette ki ily módon mindenkiért az árat. Menjünk tovább, nézzük meg az elfogását.

Máté 26,47–50.

47. És még mikor beszél vala, imé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljőve, és vele együtt sok nép fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól és a nép véneitől.

48. Aki pedig Őt elárulja vala, jelt ada nekik, mondván: Akit én majd megcsókolok, Ő az, fogjátok meg Őt.

49. És mindjárt Jézushoz lépven, monda: Üdvöz légy, Mester! És megcsókolá Őt.

50. Jézus pedig monda néki: Barátom, miért jöttél? Akkor hozzá menvén, kezeiket Jézusra veték, és megfogák Őt.

Itt a megpróbáltatás elfogás – igazából minden meg volt prófétálva, nem csak az elfogás –, de a megjövendőlt isteni terv betöltésének azon pontján vagyunk, hogy Jézust elfogták, árulással. Azt hiszem, a Lukácsban azt írja, hogy Júdásba a sátán ment bele, és arra vezette, hogy ezt megtegye. Ha van időtök, kedvetek, az evangéliumokban a húsvéti eseményeket átolvashatjátok, mert bizonyos részek jobban megvilágítanak egyes dolgokat. Nem teljesen egyforma minden Evangélium, olyan értelemben, hogy a mélységében nem egyforma. Folytassuk a 59-67. igeversekkel, mert itt már a kihallgatásokról van szó. Ugyanis amikor elvitték Jézust, utána a kihallgatása következett.

Máté 26,59–67.

59. A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonysgot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék Őt;

60. És nem találának. És noha sok hamis tanú jött elő, mégsem találtak. Utoljára pedig előjövén két hamis tanú,

61. Monda: Ő azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.

62. És fölkelvén a főpap, monda néki: Semmit sem felelsz-é? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?

63. Jézus pedig hallgat vala. És felevén a főpap, monda néki: Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy-é a Krisztus, az Istennek Fia?

64. Monda néki Jézus: Te mondád. Sőt mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni a Hatalmas jobbján, és eljönni az égnek felhőiben.

65. Ekkor a főpap megszagatá a maga ruháit, és monda: Káromlást szólott. Mi szükségünk van még bizonyságokra? Ímé, most hallottátok az Ő káromlását.

66. Mit gondoltok? Azok pedig felevén mondának: Méltó a halálra.

67. Akkor szemébe köpdősének, és arcul csapdosták Őt, némelyek pedig botokkal verték.

Tehát Jézus a főpapok elé került, és hallottuk az elején, hogy hamis vádat kerestek ellene, mert igaz vádak nem voltak. Jézus mindenképpen egy fura alak volt számukra, aki új tanokkal jött elő. Ők megszokták a megszokott vallásos kerékvágásukat, és abból nem akartak kizökkenni. Milyen új szelek fújnak? Idejön egy fiatal, és ilyeneket mond! Igazából az verte ki a biztosítékot náluk, amikor azt mondta Jézus, hogy lerontom Isten templomát, és három nap alatt fölépítem. Most nem a kőépületekről van szó, mert azt három nap alatt nem lehet fölépíteni, még a mai technológiával sem. Hanem miről van szó akkor?

Azt mondja az Ige, hogy mi a Szent Szellem temploma vagyunk. Mi egy épülete vagyunk Istennek. A mi házukban lakik a Szent Szellem. Gyakorlatilag a pokolba menés és a föltámadás közötti három nap az, amire itt utal Jézus. Három nap alatt felépítem... Mert mikor a harmadik napon feljött a pokolból feltámadva, onnantól lehetősége van az embereknek újjászületni, és a Szent Szellemet befogadni. Arról a templomról van szó, ami itt van nekünk belül. Hát ők nem így gondolták! Amikor úgy gondolták, hogy na, végre sikerült valamit rásütni Jézusra, mert istenkáromlást követett el, akkor aztán innentől kezdve nem volt megállás. Megnézzük, ahogy Jézus a Pilátus helytartó elé kerül.

Máté 27,11–14.

11. Jézus pedig ott állt a helytartó előtt; és kérdezé Őt a helytartó, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondd.

12. És mikor vádolták Őt a főpapok és a vének, semmit sem felelt.

13. Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-e, mily sok bizonyágot tesznek ellened?

14. És nem felelt néki egyetlen szót sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozék.

A helytartónak se mondott semmit. Abban az időben volt egy szokás. Az inkább arra volt jó, hogy az akkori vezető a nép szemében jónak tűnjön fel, hogy a nép kívánságára elengedtek egy foglyot, akit akármilyen oknál fogva lecsuktak. Előhozták ezt a Barabást, erről olvasunk majd a következő részben. De a Barabás valamilyen bűncselekményt követett el. Pilátus azt mondta: Itt van a két ember, válasszatok! Jézus, vagy Barabás legyen szabadon engedve? A nép Barabást választotta. Nézzük meg, Pilátus hogyan mossa a kezét!

Máté 27,22–24.

22. Monda nékik Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: Feszíttessék meg!

23. A helytartó pedig monda: Miért, mi rosszat cselekedett? Azok pedig méginkább kiáltoznak vala, mondván: Feszíttessék meg!

24. Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek véréből; ti lássátok!

Tehát a nép követelte Jézus megfeszítését. Ott is valószínű a megtévesztés, a rábeszélés, meg mindenféle, ami szokott lenni egy kampányban, ott is működött. Pilátus tisztán látta, hogy Jézus nem követett el semmi bűnt, nincs miért elítélni. Ezért jelképesen megmosta a kezét. Mai szóhasználatban is használjuk, hogy mosom kezeimet. Sőt, van egy olyan kézmosószer, hogy Pilátus. Ha még nem találkoztatok volna vele, az a neve, hogy Pilátus. Ezt követi a megkorbácsolás, a fizikai bántalmazás.

Máté 27,26–30.

26. Akkor elbocsátá nekik Barabást; Jézust pedig megkorbácsoltatván, kezükbe adá, hogy megfeszíttessék.

27. Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjték hozzá az egész csapatot.

28. És levetkeztetvén Őt, bíbor palástot adának reá.

29. És tövisből font koronát tettek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolják vala Őt, mondván: Üdvöz légy, zsidóknak királya!

30. És mikor megköpdösék Őt, elvevék a nádszálat, és a fejéhez verdesik vala.

Az idősebb korosztály biztosan emlékezik még a tanító bácsi nádpálcájára. Az is hagyott esetleg egy piros csíkot a hátsó fertályon. Később már nem volt szabad használni a mogyoró-vesszőt vagy a nádpálcát. De ez a korbácsolás más, van egy tanítás erről, hogy ez milyen durva és drasztikus volt a római világban. Nemcsak sok ága, bőrszíja volt a korbácsnak, de a bőrszíjakon éles csontok voltak élesre kiköszörülve, azt odacsapták az ember hátához, és nem volt elég az ütés, az még föl is sebezte. Igazából ez a tanítás azt mondja, hogy Jézus háta húspéppé vált. Tehát nagyon-nagyon drasztikus, és már magát a korbácsolást sem mindenki élte túl, mert ez olyan traumát okoz az embernek. Nem akarom tovább feszíteni itt az idegeket. Akkor jött még hozzá a töviskorona, utána a vállára adták a keresztet, hogy a Via Dolorosán szépen sétáljon végig vele, a keresztrefeszítés helyszínéig. Folytassuk a 31–37-ig! Itt látjuk a megfeszítést.

Máté 27,31–37.

31. És miután megcsúfolták, levették róla a palástot és a maga ruháiba öltöztették; és elvitték, hogy megfeszítsék Őt.

32. Kifelé menve pedig találkozának egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak; ezt kényszeríték, hogy vigye az Ő keresztjét.

33. És mikor eljutának arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz koponya helyének neveznek,

34. Méreggel elegyített ecetet adának néki inni; és megízlelvén, nem akara inni.

35. Miután pedig megfeszíték Őt, eloszták ruháit, sorsot vetvén; hogy beteljék a próféta mondása: Megosztóának az én ruháimon, és az én köntösömre sorsot vetének.

36. És leülvén, ott őrzik vala Őt.

37. És feje fölé illeszték kárhoztatásának okát, oda írván: Jézus, a zsidók királya.

Ma is láthatjuk, hogy a keresztnek fölött van egy tábla, amelyre az van írva: INRI. Ez azt jelenti, hogy Jézus a zsidók királya. Tehát még ilyen módon is ki akarták csúfolni Jézust.

Júdásnak lelkiismeret furdalása volt, ezért visszavitte a harminc ezüstpénzt, aztán odadobta a templom kövére. A papok azt mondták, hogy ezt nem tehetjük a perselybe, mert ehhez vér tapad! Ezen a pénzen vették meg azt a bizonyos vérmezőt idegenek eltemetése céljából, hogy Jézust is odatemessék. [De végül Jézust az arimathiai József egy sziklába vájt sírba temette. (Márk 15,46)] Most jön egy érdekes rész, a 45–46-ig.

Máté 27,45–46.

45. Hat órától kezdve pedig sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig.

46. Kilenc óra körül pedig nagy fennszóval kiálta Jézus, mondván: ELOI, ELOI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engem?

Egy érdekes természetfeletti jelenség történt. Egy olyan sötétség borult a tájra, hogy az emberek az orruk hegyéig sem láttak. Mivel nem számítottak erre, nem vittek magukkal lámpát. Igazából ez okból nem látták Jézus szenvedését. Az időszámítás nem úgy volt, mint most, hogy éjfélkor kezdődik a nulla óra, hanem úgy tudom, hogy náluk a nappali időszámítás reggel hat órától indul. Tehát amik itt vannak óra adatok, azokat reggel hattól kell számítani. [Náluk a nap este 6 órakor kezdődik és másnak este 6 óráig tart.]

A 46. versben, gyakorlatilag akkor történt meg Jézusnak a szellemi halála. Akkor vált szellemi halottá a ráhelyezett bűnök következtében. Mert itt azt kiáltja, hogy én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Tehát elszakadt Istentől. Elszakadt!

Zsoltárok 22,1.

1. Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Miért van oly távol tőlem segítséged, távol jajgatásom szavától.

A Zsoltárok 22-ben van egy egész prófécia arról, hogy hogyan fog szenvedni Jézus. Ha Jézus szenvedését valaki szeretné tanulmányozni, akkor ebben a zsoltárban el lehet mélyülni, meg azt hiszem Charles Capps egyik tanításában. Először összeverték, aztán fölszögezték, és ahogy az orvos tudomány is vizsgálta már ezt a kérdést, a kereszten nem abba hálnak bele az emberek, hogy a szögek miatt elvéreznek, mert nem olyan nagy vérveszteség az, hanem amikor már nem tudja magát tartani a kereszten, mert elfárad, és a súly a két kezére helyeződik, akkor gyakorlatilag megfullad. Tehát egy fulladásos halál következik be, mert a súly a két kézen nyugszik, és a mellkas nem tud járni, feszül. Gyakorlatilag, megfullad. Aztán még történt egy olyan is, hogy Jézus oldalát dárdával megszúrták, és víz és vér folyt ki onnan.

Elnézést kérek, hogy ilyen példával jövök, de én gyerekkoromban részt vettem disznóvágáson, és biztosan ti is. Amikor felfogják a vért, egy idő múlva az különválik az alkotó elemei. Lesz egy átlátszó, vízszerű rész, meg lesz maga a vörösvérsejtek. Megfigyeltétek esetleg ezt? Aki foglalkozik disznóvágással, az valószínű, hogy igen. Gyakorlatilag, amikor Jézus oldalát megszúrták, akkor ez a két alkotó elem elkülönülten jött elő, ami azt jelentette, hogy Ő már nem él.

Azon túlmenően, hogy mit tettek előtte vele, hogy a kereszten lógott, gyakorlatilag az ízületek mind felduzzadtak nemcsak az ütlegeléstől és a veréstől, hanem a világon létező összes betegség Jézus testére zúdult. Csak gondoldj egy fogfájásra, épp elég az is az embernek. Vagy bármi más. Most képzeld el, hogy a világ összes létező betegsége, fájdalma mind egy emberre rázuhant, és ebben benne van az ízületi gyulladás is. Az ízületek a függesztéstől kicsúsztak a helyükről, ezért azok nem a helyükön voltak. Az mondja az Ige, hogy eliszonyodnak tőle. Nem emberi volt ábrázata. Ezt mind értünk tette! Ezt a sötétségben ott a helyszínen nem látták. Nem láthatták. Meg a föld is megindult. Utána azt mondták a katonák, hogy ez biztosan Isten Fia volt! Utána már rájöttek. Az 50–51. vers pedig ír a kárpitról. Ez egy nagyon érdekes dolog megint.

Máté 27,50–51.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpítja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

A kárpit választotta el az ószövetségben a templom hívőterét, azt a nagy csarnokot a Szentek Szentjétől, ami most is látható a templomokban, csak jelenleg nincs elkülönítve. Vagy legalábbis sok helyen kivették azt a kis korlátot vagy kerítést, ami jelképezte ezt. Ott egy hatalmas kárpit volt. Nem tudom, milyen vastag függöny volt, mert elfelejtettem, de nem egy-két centi vastag, hanem legalább 30-40 centi, vagy még vastagabb. A Szentek Szentjében lakott a Szent Szellem, mert az ószövetségben nem volt szabadon a Szent Szellem, hanem el volt zárva. Isten megmondta akkor, hogy milyen templomot építsenek, és annak a Szentek Szentje részében lesz a Szent Szellem lakhelye. Amikor Jézus meghalt, a templom kárpítja

kettéhasadt, a Szent Szellem kijött onnan, és már soha nem is akar oda visszamenni. Pünkösöd óta Isten képviselője a földön a Szent Szellem. Következik a temetés.

Máté 27,57–60.

57. Mikor pedig beesteledék, eljött egy gazdag ember Arimatiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak;

58. Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet.

59. És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba,

60. És elhelyezé azt a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne.

Egy régi könyvben, Kenneth E. Hagin: Megértés arról, hogyan harcoljuk meg a hit szép harcát című könyvében van egy rész Jézus feltámadásáról. Gyakorlatilag bebalzsamozták a testet különböző olajok, kenőcsök, gyanták és egyéb keverékével, mert az ottani időjárás elég meleg, és hamar romlik a test. Aztán egy textíliával fásliszerűen körbecsavarták. Ez a tanítás nagyon mélyen kifejti, hogy már este lett, és nem volt idő a fejet bebalzsamozni, az szabadon maradt. Letakarták kendővel. Mert azt tudjuk az Igéből, hogy a feltámadás után a kendőt a sarokban találták. A vízveszteség hatására a test kisebb lett. Egyébként ez a gyanta pólya és mindenféle anyag bizony sok tíz kilót tett ki. Amikor Jézus föltámadt a harmadik napra, akkor mivel a fej nem volt bezárva, gyakorlatilag kicsúszott ebből az úgynevezett bábból. Mintha be lenne bábozva egy lepke, vagy valami ehhez hasonló, mert az is kicsúszik belőle. Érdekes ez a feltámadás kérdése. Emlékeztek még az emberek arra, hogy Jézus azt mondta, Ő a harmadik napra föltámad. Ezt persze nem hitték el az akkori vallásos emberek, de arra gondoltak, hogy a követői majd ellopják Jézus testét, és azt mondják, hogy föltámadt.

Máté 27,66.

66. Ők pedig elmenvén, a sírt őrizet alá helyezték, lepecsételvén a követ az őrséggel.

Tehát nem úgy, mint ma a rendőrség lezárja az ajtót, pecsét, szalag és egyéb dolgok. Hanem maga az őrség volt a jelképes pecsét, hogy most aztán se ki, se be, ne mozduljon senki! A 28,1–7. szakaszát olvassuk, itt a feltámadásról van szó.

Máté 28,1–7.

1. A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

2. És ímé, nagy földindulás lett; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és odamenvén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és ráüle arra.

3. A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.

4. Az őrizők pedig tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.

5. Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: Ti ne féljete; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust kerseitek.

6. Nincs itt, mert feltámadott, amint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr.

7. És menjetek gyorsan és mondjátok meg az Ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és ímé, elöttetek megy Galileába; ott meglátjátok Őt, ímé megmondottam néktek.

Igaz, Jézus elmondta, hogy mi fog vele történni, de valahogy a tanítványoknak ebből nem igazán volt megértésük. Persze nem is voltak újjászületve, és nem volt bennük a Szent Szellem, ezt hozzá kell tenni. Ez a legfontosabb része a húsvétnek, hogy Jézus feltámadt, Jézus él. Érted, helyettem volt a kereszten és a pokolban. A 28. fejezet első verse talán egy kicsit furcsának tűnik, ha jobban belegondolunk, hogy mi az, hogy szombat végén a hét első napjára virradóra? Nálunk nem a szombat után jön a hét első napja.

Az akkori időszámítás úgy volt, hogy szombattal volt vége a hétnek, és úgy kezdődött a hét, hogy vasárnap. A szombat volt a hétvége, a szombat volt az ünnep. A hagyományos zsidók most is a szombatot ünneplik. Ha tisztábban akarunk látni ezzel kapcsolatban, akkor

ezt így kell tekinteni. Sőt én még a mai napon is találtam olyan naptárt, amelyben vasárnapkal kezdődik a hét. Valamikor később azért, hogy a feltámadásnak nagyobb nyomatékot adjanak, a vasárnapot nevezte ki a hét utolsó napjának. Így van most is, mert a hét-periódus hétfővel kezdődik és vasárnapkal záródik. Olvassuk tovább, Jézus föltámadt és nem hagyott bennünket munka nélkül:

Máté 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

A feladat az, hogy menjünk el és hirdessük az Evangéliumot valamilyen formában. Ha nem közvetlenül, akkor közvetve. Sok módon meg tudjuk tenni. A 18. verset figyeljétek meg. Tudjuk egy másik Igéből, hogy Jézus azt mondta, nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Halleluja! De amikor föltámadt és tudta, hogy ti tovább fogtok menni, itt azt mondja a 19-ben, hogy: elmenvén azért! Tehát én elmegyek, pá, pá, sziasztok, ti pedig tegyetek tanítvánnyá minden népeket, prédikáljatok! Átadta ezzel együtt a hatalmat. Azt mondta: elmegyek, nekem más dolgom van, megyek az Atyához föl, a jobbára, hogy ott közbenjárjak értetek, képviselőitek legyek, de azért ti munkálkodjatok! Ez egy fontos momentum, ez a hatalom átruházása.

A Kolosse 2,15-ben olvastuk nemrég, csak megemlítem, hogy Krisztus lefegyverzett minden ellenséget, elvette a fegyverét, diadalmenetben mutogatta. Emlékeztettem én is a Luckót (ördögöt), hogy te ott kullogtál hátul, én meg elől a csapatkapitánnyal, Jézussal. Te voltál a vesztes, én a győztes! Amit nem olvastunk el talán a közelmúltban, a megigazulás tanításánál sem, az a Róma 4,25. Amikor legyőzte a pokolban az ellenséget, akkor Ő föltámadt a mi megigazulásunkért. Ez egy nagyon-nagyon fontos momentum.

Róma 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

A feltámadásnak az egyik célja a megigazulásunk, hogy igazként állhassunk Isten előtt. Mindegy, hogy ki mit mond rólad, te újjászületve igaz vagy, és ragaszkodj ehhez! Ma az embereknek döntést kell hozniuk Jézus befogadására, mi megtettük már a döntést. Már egyszer említettem azt a példát, hogy egy vágányon haladunk, és ha a közben levő váltót nem állítjuk át, akkor nagyon rossz helyre visz az a vágány, megyünk a kemencébe. Közben viszont van lehetőség a váltót átállítani azzal, hogy befogadjuk az Úr Jézust, és mindjárt egy jobb irányba halad a dolog.

Az emberek nem tudják, hogy döntést kell hozniuk, sőt azt sem tudják, hogy mikortól keresztények. Jézus befogadásával válik az ember kereszténnyé! Azért szükséges a döntés, hogy örökké éljen az ember. Higgyétek el, hogy nagyon sokáig együtt kell lennünk. Ez az örökkévalóságot jelenti, ezt nem bánja senki sem. Együtt kell lennünk! Ezért mondja Jézus, hogy szeressétek egymást. Szeretettel járjatok egymással, mert a mennyben sem lehet elkülönülni, hogy én átmegek az utca másik felére, mert valakivel nem akarok találkozni. Itt a földön még meg lehet tenni, de az már nem a szeretet jele. Még egy Igénk van a Galata 3,13-ban. Tehát Jézus értünk halt meg, hogy megváltson az átok alól, és helyettünk függött a kereszten, hogy kifizesse a büntetésünk árát. A megváltás háromszoros: betegség, szegénység, szellemi halál.

Galata 3,13.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

Jézus átokká lett értünk, átok lett belőle az átokfán. Valahol olvastam azt, hogy a keresztet ráadásul még úgymond átkozott fából, gyümölcstelen fából, meddő fából készítették. Jézus a ráhelyezett, ráterhelt bűnöktől vált átokká. Átokká lett értünk, hogy mi szabadok legyünk. Az átok fogalmáról, aki mélyebben szeretne olvasni, az 5Mózes 28-ban megtalálja. Ott elég hosszan taglalja, hogy mi a törvény áldása, és mi a törvény átka. A lényeg az, hogy az ószövetségben engedelmességet Istennek az ember vagy nem, ettől függően jött az áldás vagy az átok. Ez szintén a vetés-aratás megnyilvánulása. Halleluja!

Tehát a húsvét örömnep, ezt ne felejtjük el! Nem felejtkezve arról sem, és nem tagadva, hogy Jézus szenvedett, és Jézus volt a kereszten, de már nincs a kereszten. Ha a CD-borítón megnézik a bal felső képet, az a kereszt egy lyukas kereszt, ami azt jelképezi, hogy Jézus ott volt, de ma már nincs ott.

Lassan neki látunk az úrvacsorának. Álljatok fel, legyetek szívesek! Az 1Korinthusi levél 11. fejezetéből olvasom az Igét. Egy imát mondunk el közösen. Mondjátok utánam! Drága mennyei Atyám, köszönöm az Úr Jézus drága szent véréért, amely értem kifolyt, engem megmosott, tisztává tett, igazzá tett! Köszönöm, Úr Jézus, a megtört testedet, és amikor a kenyeret magamhoz veszem, akkor a gyógyulást veszem magamhoz! Felemelem, Atyám, a szívemet hozzád, kérlek, vizsgálj meg engem, bocsásd meg hibáimat, nem az Ige vonalában tett lépéseimet, nem a szeretet vonalában tett lépéseimet, engedtlenségemet! Kérlek, Atyám, tisztíts meg az Úr Jézus drága szent vérével, hogy a Szellemed szabadon tudjon áradni, és szabadon tudjon munkálkodni! Jézus nevében. Ámen.

1Korinthus 11,23–26.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Köszönöm, Úr Jézus, a megtört testedet, és én magamhoz veszem a kenyeret, amely jelképezi a megtört testedet, és magamhoz veszem a gyógyulásomat most! Jézus nevében.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz újszövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Köszönöm, Úr Jézus, a drága szent véredet, amely értem is kifolyt, megváltott, megtisztított, megszabadított! Köszönöm a szent vér oltalmazó és tisztító erejét! A Jézus nevében.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Jézus halála és eljövetele között benne van a feltámadás is. Mert ha meghalt és eljön, akkor közben fel is támadt. Halleluja! Halleluja! Köszönjük az Úr Jézusnak mindazt, amit elvégzett!

Gyöngyszemek következnek:

Egy biztos, hogy a keresztényeknek gyarapodniuk kell, annak ellenére, hogy a világban mi van, mert különben az Evangélium nem tudna eljutni. És Isten akarata az, hogy az Evangélium eljusson a világ végső határáig. Tehát ha rossz híreket hallasz, akkor jelentsd ki, hogy ördög, ez nem az enyém! Mint az egyszeri pásztor, aki felment egy magas toronyházra, aztán mikor lenézett, akkor picik voltak az autók, meg az emberkék, és megszólalt az a bizonyos hang, hogy ugorj le! Mit mondott erre? Bolond lennék, ugorj te! Az ördög le akarta ugrasztani onnan. Mindjárt visszaválaszolt, mert felismerte, hogy ez a hang nem az Úrtól van. Bolond lennék, ugorjál te! Egy biztos, a keresztényeknek muszáj gyarapodniuk, mert az Evangéliumot támogatni kell. Az Evangéliumnak el kell jutnia a föld végső határáig, azt mondja az Ige.

Megint szóba került, hogy nem figyelmeznék a keresztények, persze akinek nem inge, ne vegye magára. Tehát fontos, hogy figyelmezzünk a Szent Szellemre, mert az életünk múlhat rajta. Amikor azt hallani, hogy nem figyelmeznék a keresztények a Szent Szellemre, az

Körülbelül olyan, mint a falra hányt borsó, – tudjátok –, az sem ér semmit. Muszáj figyelmeznünk. Jobban tesszük, ha figyelmeznünk.

Az imák fontosak, a túlélésért folynak az imák. Tehát otthon is, ahogy időtök engedi, meg itt is, ahogy időnk engedi, fogunk mindig imádkozni. Meg ott vannak a nagy, pesti imakörök. Egy biztos, ha mi imádkozunk Isten házáért, akkor Ő gondoskodni fog a mi házunk tájáról. Gyógyító kenet jelent meg a fog területén, és az ízületekben, térdben.

A gyógyulás kapcsán még az Úr adott egy-két gondolatot. Én magam is alkalmaztam, csak úgy egyszerűen feljött a szívemből, hogy ennek a tünetnek most van vége, azaz a most hit által elvenni a gyógyulást. Mert a gyógyulásom nem majd meglesz, mert akkor várhatok rá. Az megvan! Papírunk van róla, hogy kétezer évvel ezelőtt Jézus meghalt. Ezt az emberek ott tévesztik el, hogy mit látnak, mit éreznek, mit mutatnak a leleteik. De amikor hitben kijelentjük azt, hogy ennek itt van vége, nincs tovább ördög, én hiszem az Igét, hogy kétezer éve megkaptam a gyógyulásomat, ezért ez most megvan nekem, utána jön valóságba! Tehát az „itt van vége”, meg a „most” összekapcsolódik.

A másik, amit olvastam, hogy fontos akár anyagi területen, akár gyógyulás területén magadról azt a képet látni, amit az Ige mond, hogy Krisztusban megkaptad ezeket. Látod-e magad gyógyultnak? Krisztusban megkaptuk a bővülködést is. Látod-e magad gazdagnak? Mert anélkül, hogy nem lenne meg a kép hozzá, nagyon nehéz előre jutni. Emlékezzetek rá, Ábrahámot Isten karon fogta és kivitte a csillagos ég alá. Nem volt gyermekük, már kilencvenéves volt Sára, Ábrahám meg száz, ha jól emlékszem, ilyen körül, és Isten ígért nekik gyermeket. Tudjátok, meddig vártak rá? Negyed évszázadig! Az ígéret után huszonöt évvel lett csak meg a gyermek, de ők hitben kitartottak. Mert Isten adott egy képet Ábrahámnak, hogy annyi gyermeked lesz, mint az égen a csillag. Tehát volt egy képe. Amikor el akart szomorodni, akkor mindig ez a kép eszébe jutott, hogy hoppá, mit mondott Isten? Ennyi gyermekem lesz, nem is gyermeke, leszármazottja. Annyi magod lesz, mint égen a csillag. Tehát azt a képet alakítsd ki magadban, akár a gyógyulásról, akár a gyarapodásról, vagy bármi másról, amit az Ige megígért. Mert van a Bibliában hétezer ígérete Istennek az Ő népe számára, úgyhogy van bőven mit válogatni, és keresni. Ahhoz a képhez ragaszkodj, keményen ragadd meg, hogy az az enyém! Erre szokták mondani azt, ha nincs a megfelelő kép, nincs megfelelő hit, akkor sokszor az emberek a betegágyukon már a díszes temetésükről gondolkodnak. Ez rossz kép! Nem a díszes temetésről kell gondolkodni, hanem a felépülésről, a gyógyulásról, hogy látja önmagát még futni a kertben, tenni-venni a dolgokat. Tehát a kép nagyon fontos, meg a most hit, hogy ez most megvan nekem. Függetlenül attól, hogy mit érzek és mit látok, ez az enyém, és ebből senki nem rabolhat ki engem! Halleluja.

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi és szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: *Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.*

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

